

viser, at det vil falde den skattepligtige vanskeligt at paavise, at der slet ingen Krigsindtægt er, og det skal han, hvis Lovforslaget faar den Affattelse, som Flertallet af Udvalget nu har foreslaaet. Hvis det ærede Medlem har nogen Bekymring i den Henseende, at ikke de fleste skulde komme med, maa jeg sige, at jeg tror — eller det er i hvert Fald mit Haab, nogen Vished har jeg ikke i saa Henseende —, at de virkelig vil rammes af denne Skat.

Oluf Jensen: Naar den højtærede Finansminister venter, at de fleste vil komme med under Loven, synes jeg, at han netop burde gaa med til Højres Ændringsforslag. Medens den højtærede Minister mener, at Bestemmelsen i § 3 kun i visse Tilfælde kan komme til Anvendelse, tror Flertallet her i Tinget, at det vil kunne ske i mange Tilfælde. Jeg maa sige, at jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i, at § 3 kun i meget enkelte Tilfælde kan og vil blive anvendt. Hvis man venter, at Skatteyderne, naar kun en Del af deres Indtægt hidrører fra Krigssituationen, i Regelen skulde kunne blive fri i Henhold til denne Bestemmelse, tror jeg, Praksis vil vise, at man tager fejl. Jeg vil derfor meget anmode de Herrer, som mener, at man skal kunne blive fri for Skatten, naar kun en Del af Indtægterne er Krigsindtægter, om at stemme for Højres Ændringsforslag.

Godskesen: Som baade den ærede Ordfører og den højtærede Finansminister har nævnt, kan det Tilfælde meget let indtræffe, at en Mand har haft en betydelig forøget Indtægt, men at kun en meget ringe Del af den hidrører fra Krigsforholdene. Det kan tænkes, at en Sagfører har faaet en Indtægt paa 10—20,000 Kr., fordi et Bo, han har haft til Behandling i flere Aar, afsluttes, men samtidig har tjent 50 Kr. ved at skrive Ansøgning om Tilladelse til at udføre Heste eller lignende. Under disse Forhold vilde det være ganske urimeligt, om man tog mere fra den paagældende end det, han har faaet som Krigsindtægt, thi saa vil han blive ringere stillet, end om han slet ikke havde haft den paagældende Indtægt. Jeg gaar nemlig ud fra, at Flertallets Forslag her vil blive vedtaget, og at altsaa, hvis den paagældende slet ingen Krigsindtægt havde haft og kunde godtgøre det, vilde han være gaaet helt fri. Det forekommer mig ganske uretfærdigt, om den, der har haft en lille Krigsindtægt, skulde blive stillet daarligere, end om han slet ikke havde haft den. Jeg vil

derfor tillade mig at forespørge den højtærede Finansminister, om man kan vente, at § 3 bliver benyttet saaledes, at den, der har haft en lille Krigsindtægt, dog ikke kommer til at betale mere i Skat, end denne Indtægt andrager.

Finansministeren (Brandes): Loven vil blive benyttet saaledes, som Lovens Ord er. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen Minister kan svare anderledes. I Loven vil der, hvis den faar den Affattelse, Flertallet vil give den, komme til at staa, at den skattepligtige skal godtgøre, at ingen Del af hans Indtægt har været Krigsindtægt, og i saa Tilfælde bortfalder Skatten. Nu anførte det ærede Medlem det Eksempel, at en Sagfører har haft en meget betydelig Indtægt i dette Skatteaar — rimeligvis i Forhold til hans Gennemsnitsindtægt — og samtidig en fuldkommen uvæsentlig Krigsindtægt paa en 25—50 Kr. — jeg husker ikke, om det ærede Medlem nævnedes dette Beløb — for at have skrevet en Ansøgning om Udførsel af Heste eller lignende. Jeg skal dertil sige, at dette Tilfælde maa kunne falde ind under de ganske særlige Tilfælde, hvor Skatten enten nedsættes eller eftergives. Hvis den skattepligtige virkelig kan paavise, at hele den Indtægt, han har haft — det kan jo undertiden være et stort Beløb, thi Sagførere har tidt overordentlig store Indtægter —, f. Eks. 50,000 Kr., virkelig er hans normale, og at disse 25—50 Kr. skyldes en Ansøgning om Udførsel af Heste, som han har skrevet for en Mand, tror jeg nok, at Administrationen vil tage saa meget Hensyn til dette Forhold, at den vil nedsætte eller eftergive Skatten.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af et *Mindremaal* (la Cour, Oluf Jensen, Knuth, Holger Petersen, Piper og Tvede)
forkastedes med 32 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af Udvalget og § 1 (se Tillæg C.), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.